

Hilles Des-komunikades

Lletractiu

Biel Mesquida

Fa calitja. Fa estiu. Fa ovari. Fa seminífers. Fa segles que les tribus dels indígenes illencs que no varen anar a Amèrica (dixit «Els Acononats») fan del fet geogràfic d'habitar als petits continents envoltats de mar per tot-per tot, de la cartografia West de la mediterrània, un problema de comunicació. Quan dic aquest mot tan erosionat com les pedres dels torrents de la post-Serra, la Sacrosanta Comunicació, vull dir senzillament: el conjunt de possibilitats de practicar un tràfic d'idees (lletres, diaris, imatges, totes les enginyeries de transmissió de dades, tots els missatges d'amor, de control, d'espionatge, de joc, etc. i etc. *et caetera*). Ah! I en Vincenç Altaïó treu un poemari de *Tràfic* (Mall).

Avui mateix, a uns pocs instants del XXI, puc assegurar, i no em sap greu ni em fa vergonya, que les nostres illes presenten un estat comunicacional del setè món per mor de l'Estat, sobretot.

Si un ciutadà de les illes (i quan dic Les Illes sou prou

oberts de retina per entendre, i sé perquè ho dic) vol enviar/rebre una lletra, un paquet, un diari, un llibre, un vídeo, una soft-bomb o d'altres mots o coses als punts cardinals enllà, es troba en una situació d'indefensió casi casi de jutjat d'urgències. Tenc nombrosos testimonis de tota casta i classe, per mostrar-ho. He vist com una lletra amb un certificat de naixement, certificada i urgent, no arribà mai a la nostra Barcelona i el subjecte humà que l'esperava, per mor del Servei Civil de Correus, va perdre un llinatge. He vist com un vídeo d'amor, que li enviava una amiga meva a un objecte de desig, es desintegrava dins l'estultícia del mateix Servei Estatal. He vist com les novetats dels productes del pensament, teories, novel·les, poemes, sabers, etcètera, arribaven (i sortien) amb una lentitud del XIX (basta

que demaneu a les cases de llibres, de vídeos, de pel·lícules...)

I simultàniament sé que aquí mateix certs privilegiats, que me fan una enveja de pecat mortal i condemnaió eterna, amb una paellera de cheep-house (ordindomèstica) i amb un ordinador personal i amb un minipoder electrònic, poden fer contraban de comunicació (meravellós i ben nostrat) i aconseguir informacions i formacions tan valorables com la base de dades del *Nova York Times*, les més variades i diverses teves de l'Antic i el Nou Món, la meteorologia de les Galàpags, els darrers avenços de la teoria de les catàstrofes o els dos darrers llibres d'En Miquel Foucoult per a dir els meus desitjos comunicacionals d'ara.

Què fer? Si més no escriure-ho per aquest blanc de columna com un grafiti fet per un boig del Pla que vol esser contrabandista —bellíssima tradició dels llocs de mar, campdemars—. I que el ministre de Comunicacions i la Mare de Déu del Rosari facin la resta.

«El poble treballador d'una nació oprimida
només té un camí vers l'alliberament: la lluita»

XAVIER ROMEU I JOVER

Membre del Comité Executiu del PSAN, lingüista i escriptor

Els qui el vàrem estimar us demanem el vostre record
en el primer aniversari de la seua mort (12-7-83)

PSAN
PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS